

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 20 augustus 2024

CBE/

Zaaknummer 2024.256

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens (hierna: het CBE) inzake het beroep van _____, hierna te noemen: appellant, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculty of Law (FL) van de Universiteit Maastricht (hierna te noemen: de commissie) van 17 mei 2024, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 12 juni 2024, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op diezelfde datum, tekent appellant beroep aan tegen het besluit van de commissie, welk besluit betrekking heeft op het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law (hierna: het bestreden besluit). De commissie legt daaraan ten grondslag dat de geconstateerde fraude zou hebben bestaan uit intentionele (digitale) deelname aan het bespreken van de tentamenstof van de midterm gedurende het tijdslot waarin de midterm kon worden afgelegd. De opgelegde sanctie bestaat uit meerdere onderdelen, te weten de ongeldigverklaring van zowel de midterm als het tentamen behorend bij het eerstejaars bachelorvak International and European Law, het opleggen van een formele waarschuwing en uitsluiting van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024.
2. Bij e-mailbericht van 13 juni 2024 stuurt het CBE het verzoek tot voorlopige voorziening door naar de commissie en verzoekt het CBE de commissie haar te informeren of de commissie afziet van een behandeling ter zitting en uitvoering te geven aan het verzoek van appellant zoals in de reeds eerder behandelde verzoeken tot voorlopige is gedaan.
3. Bij e-mailbericht van 13 juni 2024 zendt het CSP een e-mail door van appellant, waarin appellant een nieuwe versie van zijn beroepschrift toestuur.
4. Bij e-mailbericht van 13 juni 2024 zendt het CBE het beroep van appellant door naar de commissie voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 6 juli 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE nu reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE in week 31 en dat diensgevolge uiterlijk in week 29 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE. Tevens bevestigt het CBE dat de commissie telefonisch heeft toegezegd af te zien van een behandeling ter zitting en uitvoering zal geven aan het verzoek tot voorlopige voorziening.
5. Bij e-mailbericht van 14 juni 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroepschrift, tevens inhoudende een verzoek tot voorlopige voorziening, aan appellant. Daarnaast informeert het CBE appellant dat de commissie uitvoering zal geven aan het verzoek tot voorlopige voorziening en dat het gemotiveerde besluit spoedig volgt.
6. Bij e-mailbericht van 17 juni 2024 vraagt appellant het CBE of deelname aan de herkansing is toegestaan.
7. Bij e-mailbericht van 18 juni 2024 informeert het CBE appellant dat deelname aan de herkansing is toegestaan en stuurt appellant voor verdere vragen door naar de commissie.

8. Bij e-mailbericht van 20 juni 2024 stuurt het CBE het gemotiveerde besluit inzake de voorlopige voorziening toe. Als voorlopige voorziening is toegewezen dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit gedeeltelijk zijn geschorst – namelijk ten aanzien van de uitsluiting tot deelname aan de herkansing van de midterm en het tentamen van het vak International and European Law – tot de eerste dag volgend op de dag dat appellant het dictum is medegedeeld van de uitkomst van de bodemprocedure dan wel de dag dat partijen tot een schikking gekomen zijn en het beroep dientengevolge is ingetrokken. Meer concreet betekent dit dat appellant in de gelegenheid is gesteld deel te nemen aan de midterm en de herkansing van het vak International and European Law, te organiseren in juni 2024, hangende de bodemprocedure.
9. Bij e-mailbericht van 10 juli 2024 verzoekt het CBE de commissie haar te informeren over de stand van zaken in het beroep.
10. Bij e-mailbericht van 15 juli 2024 informeert de commissie het CBE dat er geen schikking is bereikt en dat appellant het beroep wenst voort te zetten.
11. Bij e-mailbericht van 15 juli 2024 informeert het CBE de commissie en appellant dat het beroep zal worden behandeld op de zitting van 20 augustus 2024.
12. Bij e-mailbericht van 19 juli 2024 zendt de commissie het verweerschrift aan het CBE.
13. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2024 stuurt het CBE het verweerschrift van de commissie door aan appellant.
14. Bij e-mailbericht van 7 augustus 2024 nodigt het CBE appellant en de commissie uit voor de zitting van 20 augustus 2024.
15. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 20 augustus 2024, waarbij appellant niet is verschenen. Namens de commissie is () verschenen.

BEOORDELING

16. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
17. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, toetst het CBE de ontvankelijkheid van het ingestelde beroepschrift. Het CBE stelt vast dat het bestreden besluit is genomen op 17 mei 2024 en inhoudt: het opleggen van de onder randnummer 1 genoemde sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law. Het beroepschrift dateert van 12 juni 2024 en is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

18. Appellant stelt zich op het standpunt dat de opgelegde sancties disproportioneel zijn ten opzichte van de aard van zijn acties, die onbedoeld en van algemene aard waren en derhalve niet van invloed zijn geweest op zijn resultaat voor de midterm. Appellant voert daartoe de volgende drie argumenten aan.

Allereerst voert appellant aan dat volgens de commissie sprake is van fraude indien zijn handelen het onmogelijk maakt om een juist oordeel te vellen over zijn kennis, inzicht en vaardigheden, hetgeen in casu niet het geval is – wat blijkt uit de resultaten van appellant voor zowel de midterm als het tentamen.

Ten tweede stelt appellant zich op het standpunt dat het niet zijn intentie is geweest om met andere studenten samen te werken of fraude te plegen. Appellant stelt dat zijn gebrek aan intentie tot het plegen van fraude naar voren komt in het feit dat hij – nadat hij zich realiseerde dat zijn acties als frauduleus konden worden opgevat – de groepschat heeft verlaten om soortgelijke gebeurtenissen in de toekomst te voorkomen. Indien appellant fraude had willen plegen, zou hij geprobeerd hebben dit te verbergen, zo betoogt hij.

Tot slot voert appellant aan dat uit artikel 15, tweede lid, van de Regulations & Guidelines for the ELS Bachelor Programma (revised) (hierna: R&G) volgt dat de commissie in geval van fraude – in bepaalde gevallen – mag besluiten tot verdergaande sancties dan de standaardsanctie. Appellant voert daarover aan dat dit de eerste keer is dat hij met een dergelijke overtreding in verband is gebracht en dat het besluit van de commissie daarom disproportioneel is. Appellant betoogt voorts dat zijn aandeel niet als significant kan worden beschouwd. De geconstateerde fraude is bovendien niet systematisch van aard nu appellant slechts de midterm tot op zekere hoogte heeft besproken en derhalve niet de intentie had tot samenwerking.

Appellant betoogt tevens dat er sprake is van onredelijke besluitvorming door de commissie en schending van het vertrouwensbeginsel. Het ongeldig verklaren van zowel de midterm als het tentamen – terwijl de vermeende overtreding heeft plaatsgevonden bij de midterm – is in strijd met dat beginsel, dat vereist dat beslissingen redelijk, billijk en proportioneel zijn.

Ter zitting benoemt appellant dat hij de herkansingen van zowel de midterm als het tentamen heeft gemaakt en het vak zowel bij de eerste als bij de tweede kans heeft behaald. Appellant heeft op de datum van de zitting 49ECTS behaald en zal derhalve geen negatief bindend studieadvies ontvangen.

19. De commissie stelt in haar verweerschrift dat zowel uit artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G volgt dat in onderhavig geval sprake is van fraude als uit de door appellant ondertekende declaration of integrity, waarin expliciet is opgenomen dat samenwerking tijdens de midterm verboden is.

De commissie verwijst naar een drietal screenshots waaruit blijkt dat appellant berichten heeft gestuurd in de groepschat. Deze berichten bevatten de volgende inhoud:

- *"he is in this case as was stated before (art. 1e and 3s VCDR)"*
- *"arrest warrant case sets out that the immunity of the HoG and minister of foreign affairs is basically the same"*
- *"icj website @ judgements"*

Hoewel het derde bericht wellicht onschuldiger van aard is, tonen de eerste twee berichten duidelijk dat appellant actief deelneemt aan het gesprek omtrent de inhoud van de midterm gedurende de afnameperiode. Appellant wist of behoorde te weten dat deze gedragingen fraude behelzen en dat dit gedrag strijdig is met de getekende declaration of integrity. De commissie voert daarover aan dat daaruit naar haar oordeel volgt dat sprake is van de intentie tot samenwerking, aangezien appellant een bewuste keuze heeft gemaakt tot deelname aan de groepschat om daarin de inhoud van de midterm te bespreken gedurende de periode waarin de midterm kon worden afgelegd door studenten.

Appellant heeft, ondanks het feit dat hij de integriteitsverklaring had ondertekend en was gewaarschuwd voor samenwerking bij fraude, een online discussie heeft gevoerd over de inhoud van de midterm. De commissie voert aan dat daaruit volgt dat sprake is van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G. De standaardsanctie in geval van fraude is ongeldigverklaring van de midterm. Gelet op het feit dat de midterm slechts 15% van de weging van het vak betreft – omdat de commissie de waarde heeft bijgesteld van 25% naar 15% -, acht de commissie het onwenselijk dat appellant na geconstateerde fraude het vak nog zou kunnen behalen.

De commissie benoemt voorts dat er lang is overlegd over de opgelegde sanctie en dat in dit kader de volgende lijn is afgesproken:

1. De sanctie mag er niet toe leiden dat appellant geen 40 ECTS meer kan behalen en daardoor een negatief bindend studieadvies krijgt als gevolg van – enkel – het bestreden besluit. De ongeldigverklaring van onderhavige midterm en het tentamen leidt tot het ontbreken van niet 21 maar 11 ECTS, waardoor appellant nog kan voldoen aan de BSA-norm;
2. Een student die bewust fraudeert in een vak mag het vak niet behalen; en
3. Aangezien in dit geval sprake was van opzet acht de commissie het passend dat appellant naast de ongeldigverklaring van de eerste kans niet mag deelnemen aan beide herkansingen behorend bij het vak International and European Law.

Om voornoemde redenen heeft zij ervoor gekozen een zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, derde lid, onder a, van de R&G op te leggen, bestaande uit ongeldigverklaring van zowel de eerste kans van de midterm als van het tentamen dat bij het vak hoort. Gelet op de aanwezigheid van de intentie tot samenwerking acht de commissie het verder passend appellant uit te sluiten van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het tentamen van desbetreffend vak. De commissie geeft daarbij ter verduidelijking aan dat artikel 15, derde lid, van de R&G geen cumulatieve maar een alternatieve opsomming betreft, reden waarom intentie tot samenwerking voldoende is om een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie op te leggen.

De commissie merkt verder op dat het tweedejaars vak, het vervolgvak op European & International Law – waarvoor dit eerstejaars vak een vereiste is – in het derde bachelorjaar kan worden gevolgd en dat eventuele studievertraging derhalve puur hypothetisch is.

20. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

In artikel 31, eerste lid, van de EER 2023/2024 European Law School bachelor's programme (hierna: EER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 31, zesde lid, van de EER bepaalt dat in de R&G nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.

Aan de opdracht(en) van de artikelen 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 31, zesde lid, van de EER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&G. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&G worden voornoemd WHW-artikel en EER-artikel nader uitgewerkt.

In het eerste lid van artikel 12 van de R&G is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. Ingevolge eerste lid, onder b van dit artikel kan (vertaald) van fraude worden gesproken indien de student een andere student zonder toestemming daartoe van een surveillant, examiner of lid van de examencommissie met een andere student heeft gecommuniceerd of geprobeerd te communiceren. Dit kan ook het geval zijn als documenten zodanig zijn uitgewisseld en becommentarieerd dat het onmogelijk is vast te stellen welke kennis van welke persoon afkomstig is. Daarbij houdt de examencommissie rekening met de aanwijzingen van de examiner met betrekking tot het maken van de opdracht en de mate van medewerking en overleg dat is toegestaan.

Ter uitvoering van het voornoemde zijn de aanwijzingen waarnaar artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G verwijst, uitgewerkt in de declaration of integrity die studenten dienen te ondertekenen voorafgaand aan deelname van de midterm. Daarin is het volgende opgenomen:

'I [name] hereby certify that the assignment handed in by me was made by myself in accordance with the rules in force for this assignment.

These rules include at least the following:

(...)

c. during the time windows set for preparing and handing in the assignment, I did not communicate with others – irrespective of means or channels of communication – on the assignment in any way, shape or form.

(...)

I fully realise that if I do not adhere to these rules, I violate the code of conduct and commit fraud as defined in the education and exam regulations. I take full responsibility for this non-adherence including facing the consequences indicated in both the code of conduct and the education and exam regulations."

Appellant heeft deze 'declaration of integrity' ondertekend.

Het is volgens vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling bestuursrechtspraak aan de examencommissie om bij het opleggen van een sanctie te bewijzen dat in een concreet geval een overtreding heeft plaatsgevonden. De Afdeling hanteert daarbij de maatstaf dat feiten en omstandigheden de conclusie moeten kunnen dragen dat een student een overtreding heeft begaan. Het moet bovendien buiten redelijke twijfel komen vast te staan dat de betrokken student heeft gefraudeerd. In geval van twijfel moet de examencommissie aan de student het voordeel van de twijfel gunnen. Dit zou volgens de Afdeling volgen uit artikel 6 EVRM (zie daarvoor ECLI:NL:RVS:2023:2963). Uit vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling volgt verder dat opzet niet is vereist voor het voldoen aan het fraudebegrip zoals bedoeld in de van toepassing zijnde regelgeving (zie daarvoor bijvoorbeeld CBHO 2015/247.5).

Het CBE stelt vast dat in het onderhavige dossier door appellant niet wordt ontkend dat hij heeft deelgenomen aan de groepschat en dat hij daarin een aantal berichten heeft gestuurd.

Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt zij bevestigend. Het CBE is van oordeel dat appellant wist of behoorde te weten dat het niet is toegestaan om tijdens de periode waarin de midterm kon worden afgelegd, niet gecommuniceerd mocht worden met medestudenten, via welke weg dan ook. Gelet op de inhoud van de berichten die appellant heeft gestuurd in de groepschat, waarvan hij niet heeft betwist dat deze betrekking hebben op de inhoud van de midterm, is de commissie er naar het oordeel van het CBE in geslaagd te voldoen aan de bewijslast voor het aantonen van fraude. Daarmee heeft appellant in strijd met artikel 12, eerste lid, onder b van de R&G gehandeld. Uit artikel 15, eerste lid, onder a volgt dat de commissie in geval van vaststelling van fraude een standaardsanctie oplegt. Deze sanctie betreft de ongeldigverklaring van het betreffende deeltentamen (te weten de midterm) en het tentamen en het opleggen van een formele waarschuwing.

Vervolgens toetst het CBE aan de vervolgvraag, te weten of daarnaast ook kan worden gesproken van (vertaald) intentie tot frauduleus handelen, zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, en derde lid, onder a, van de R&G, die een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie rechtvaardigt. Die zwaardere sanctie bestaat in dit geval uit de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024. Deze vervolgvraag beantwoordt het CBE ontkennend.

Gelet op artikel 7.12b WHW, gelezen in samenhang met artikelen 12, eerste lid onder b en artikel 15 tweede lid onder a en derde lid onder a van de R&G, heeft de commissie de bevoegdheid om het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig te verklaren en een sanctie zoals bedoeld in artikel 15 tweede lid onder a van de R&G op te leggen, in geval van fraude bestaande uit intentioneel frauduleus handelen. Naar aanleiding van de in het geding zijnde stukken en het verhandelde ter zitting, komt het CBE tot de conclusie dat de commissie niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. In hetgeen appellant heeft aangevoerd, ziet het CBE voldoende aanknopingspunten om te oordelen dat het bestreden besluit voor wat betreft de zwaardere sanctie, te weten de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen in strijd met de geldende regelgeving tot stand is gekomen. Hoewel het CBE vaststelt dat sprake is van intentionele deelname aan de groepschat is het CBE niet gebleken van gedragingen van appellant die de conclusie kunnen dragen dat sprake is van *intentioneel frauduleus handelen* in de zin van artikel 15, derde lid, onder a, van de R&G.

Het is het CBE niet gebleken dat appellant met het sturen van deze beknopte berichten daadwerkelijk de *intentie* had om frauduleus te handelen. De commissie heeft daartoe geen overtuigend bewijs geleverd en evenmin aangevoerd dat de inhoud van de door appellant gestuurde berichten overeenkomt met (een deel van) de inhoud van de midterm van appellant, hetgeen in zekere mate had kunnen bijdragen aan het aantonen van voornoemde *intentie*. Hoewel van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid onder b van de R&G naar het oordeel van het CBE kan worden gesproken, is daarmee de *intentie* tot frauduleus handelen nog niet gegeven.

Het CBE volgt appellant in zijn stelling, dat hij niet de intentie heeft gehad tot *frauduleuze* communicatie met anderen ten aanzien van de inhoud van de midterm. Appellant heeft enkel drie korte berichten gestuurd in de groepschat, die niet de bedoeling hadden bij te dragen aan de inhoud van de midterm die hij heeft ingediend. De commissie is derhalve niet geslaagd in haar bewijslast ten aanzien van *intentioneel frauduleus handelen* met betrekking tot de midterm. Om van intentioneel frauduleus handelen in de zin van artikel 15, derde lid, onder a van de R&G te kunnen spreken is meer nodig dan 'enkel' overtreding van het verbod om met anderen te communiceren over de inhoud van de midterm.

CONCLUSIE

21. Het voorgaande leidt ertoe dat het bestreden besluit van 17 mei 2024 niet in zijn geheel stand kan houden. Het CBE is van oordeel dat het beroep van appellant gedeeltelijk gegrond is.

WAT BETEKENT DIT VOOR APPELLANT?

22. Met deze uitspraak komen de aan appellant opgelegde maatregelen gedeeltelijk te vervallen. Dit betekent dat de ongeldigverklaringen van de midterm en het tentamen in stand blijven, net als de formele waarschuwing. De uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komt te vervallen.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant gedeeltelijk gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit van 17 mei 2024 van de commissie gedeeltelijk, namelijk voor zover het besluit ziet op de zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, juncto derde lid, onder a van de R&G;
- III. bepaalt dat de ongeldigverklaringen van de midterm en het tentamen, net als de formele waarschuwing in stand blijven;
- IV. bepaalt dat de uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komt te vervallen; en
- V. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- en
- , leden

In aanwezigheid van , secretaris, in vergadering bijeen op 20 augustus 2024.

Het College van Beroep

voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

i.o.

mr. S. Jansen

Voor eensluidend afschrift,

secretaris

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht bedraagt 51 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken